

„El va întoarce inimile..”

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată. El va întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc țara cu blestem!” (Maleahi 4:5,6)

Viața noastră parcurge anumite etape. Uneori, acestea trec cu bine; alteori, nu. Uneori, familia rămâne intactă și puternică; alteori, devine fragilă sau chiar se destramă.

Oricare ar fi etapa, oricare ar fi situația în care ne aflăm noi sau familia în acest moment, trebuie să trăim în lumina făgăduințelor lui Dumnezeu, să ne prindem de ele cu toată inima, cu tot sufletul și cu toată puterea, pentru că ele sunt singura noastră speranță. Dar ce speranță măreață! Cuvântul lui Dumnezeu conține făgăduințe pe care, oricare ar fi situația, putem să le invocăm pentru noi personal, pentru cei dragi și pentru biserica din care facem parte.

În această săptămână, ne vom opri atenția asupra câtorva istorisiri, făgăduințe și experiențe biblice. Vom căuta să extragem lecții pentru noi, astăzi, indiferent de contextul în care ne aflăm. Pentru că, indiferent cine ești, unde ești și ce etapă a vieții parcurgi, cu siguranță ai lupte, temeri și îngrijorări. Din fericire, ne închinăm unui Dumnezeu care nu numai că știe cu ce ne confruntăm, ci are totul sub control, putem fi siguri.

1. Compară profeția venirii lui Ilie cu referirile din Noul Testament la

acest eveniment. „Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată. El va întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre **Maleahi 4:5,6** părinții lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc țara cu blestem!” Mal 4:5-6

„Și, dacă vreți să înțelegeți, el este Ilie, care trebuia să vină.”

Matei 11:14,15 Cine are urechi de auzit să audă.” Matei 11:14-15

„Ucenicii l-au pus întrebarea următoare: „Oare de ce zic cărturarii

17:10 că întâi trebuie să vină Ilie?” Matei 17:10

„Alții ziceau: „Este Ilie.” Iar alții ziceau: „Este un proroc ca unul din proroci.” Marcu 6:15

„Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile

Luca 1:17 părinților la copii și pe cei neascultători, la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El.” Luca 1:17

În zilele lui Maleahi, apelul adresat de Dumnezeu poporului, „Întoarceți-vă la Mine, și Mă voi întoarce și Eu la voi”, a fost întâmpinat cu arogantul răspuns: „În ce trebuie să ne întoarcem?” (Maleahi 3:7). Întristat, profetul a anunțat o nouă ocazie de redeşeptare. Amintind de reforma începută de Ilie (1 Regi 18:37), Maleahi a profetizat că acesta va veni din nou pentru a „întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinții lor” (Maleahi 4:6).

O tradiție iudaică spunea că Ilie avea să apară personal ca vestitor al lui Mesia (vezi Matei 17:10; Marcu 6:15). Totuși Noul Testament îl prezintă pe Ioan Botezătorul ca împlinire a acestei profeții (Matei 11:14,15; Luca 1:17).

2. Ce crezi că înseamnă expresia „va întoarce inima”?

Sunt posibile mai multe aplicații pentru aceste texte:

Împăcarea poporului Israel cu Domnul. Dumnezeu, ca Tată (Isaia 63:16) S-a întors de la mânia Lui față de copiii Săi (Mica 7:18,19) și îi cheamă să se întoarcă la El (Isaia 44:22; Maleahi 3:7).

Restabilirea legăturii între generația tânără și strămoșii ei credincioși, prin înnoirea legământului. Chemarea profetică adresa-

tă poporului lui Dumnezeu, de a urma credința patriarhilor, a fost dată în repetate rânduri în Vechiul Testament. Dacă țara avea să mai fie un loc binecuvântat pentru ei depindea în mod direct de credințioșia lor față de legământ (Deuteronomul 4:29-31).

Refacerea și înnoirea relațiilor de familie. Relațiile părinte-copil sunt o expresie practică a credințioșiei față de legământul cu Dumnezeu. De împlinirea îndatoririlor ca părinți sau copii era legată păstrarea țării și a binecuvântărilor (Proverbele 2:21).

Care este legătura dintre refacerea relației cu Dumnezeu și refacerea relațiilor din familia noastră?

Luni, 24 iunie

Reunirea familiei

Introducerea închinării la Baal de către Izabela, soția sidoniană a regelui Ahab, a grăbit declinul moral al lui Israel. Învățăturile lui Dumnezeu care înălțau căsătoria, familia și sexualitatea așa cum au fost ele hotărâte de Dumnezeu au fost puse în umbră de practici ca incestul, prostituția și alte perversiuni sexuale. Pe acest câmp de luptă cu privire la închinare a pășit Ilie. Numele lui, „Iehova este Dumnezeul meu”, era o mustrare directă pentru închinarea la Baal.

3. Ce experiență a sa a făcut ca Ilie să fie asociat cu răsturnarea credințelor păgâne și cu aducerea unei vieți noi pentru familii?

„Ahab, fiul lui Omri, a făcut ce este rău înaintea Domnului, mai mult decât toți cei ce fuseseră înaintea lui.” 1 Împăraților 16:30
1 Regi 16:29 – 17:24 „Ilie, Tișbitul, a zis lui Ahab: „Viu este Domnul Dumnezeu al cărui slujitor sunt, că în anii aceștia nu va fi nici rouă, nici ploaie, decât după cuvântul meu.” Și femeia a zis „Cunosc că ești un om al lui Dumnezeu și cuvântul Domnului în gura ta este adevăr!” 1 Imp. 17:1, 24
Luca 4:25,26 „Ba încă, adevărat vă spun că, pe vremea lui Ilie, când a fost încluiat cerul să nu dea ploaie trei ani și șase luni și când a venit o foamete mare peste toată țara, erau multe văduve în Israel, și totuși Ilie n-a fost trimis la niciuna din ele, afară de o văduvă din Sarepta Sidonului.” Luca 4:25-26

După ce a anunțat seceta, Ilie a fost „dat în urmărire”. Dumnezeu l-a adăpostit într-un loc la care nimeni nu s-ar fi gândit – la o văduvă sărmană din Sarepta Sidonului, aproape de orașul natal al Izabelei. Ilie a întâmpinat-o pe văduvă cu un test sever – să folosească ultimele rămășițe de ulei și de făină ca să-l hrănească pe

el și apoi să se încreadă în Dumnezeu pentru viitor. **Credința ei a devenit legendară. Isus Însuși avea să o laude peste veacuri (Luca 4:26).** Când uleiul și făina i-au ajuns apoi pentru multe zile, femeia a înțeles mai mult despre Iehova. Când fiul ei s-a îmbolnăvit și a murit, modul în care și-a exprimat durerea, reflecta religia ei și a celor din jur, credințe pervertite care ajunseseră și în Israel – că păcatul unui om putea să impună jertfirea copiilor (1 Regi 17:18; Ieremia 19:5; Mica 6:7).

4. Ce efect a avut învierea fiului văduvei asupra experienței ei spirituale? Ce putem învăța din cuvintele ei?

1 Regi 17:24 „Și femeia a zis lui Ilie: „Cunosc acum că ești un om al lui Dumnezeu și cuvântul Domnului în gura ta este adevăr!” 1 Împăraților 17:24

Răspunsul mamei descoperă efectul mesajului lui Ilie. **Credința în Dumnezeu și în Cuvântul Său ia naștere în inima ei atunci când, prin puterea Lui, viața este redată și familia este reunită.** Astăzi, mulți sunt de acord cu învățăturile când sunt predicate, dar în experiența lor spirituală sunt căldicei, încropiți. Însă, când adevărurile Cuvântului sunt trăite personal și în relațiile din cămin au loc reînvierea și refacerea, inima este cu adevărat convinsă.

Ce reunire a familiei aștepti încă? De care făgăduințe ale lui Dumnezeu te prinzi ca să îți păstrezi speranța pentru aceasta?

Martți, 25 iunie

Întoarcerea inimilor la altar

5. Despre ce este vorba în următoarele versete? Deși contextul diferă, cum poți aplica principiile acestea în viața ta de familie?

1 Regi 18:20-45 Ilie s-a apropiat de tot poporul și a zis: „Până când vreți să șchiopătați de amândouă picioarele? Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeți după El, iar dacă este Baal, mergeți după Baal!”

Baale, auzi-ne!” Dar nu s-a auzit nici glas, nici răspuns. Și săreau împrejurul altarului pe care-l făcuseră. La amiază, Ilie și-a bătut joc de ei și a zis: „Strigați tare, fiindcă este Dumnezeu; se gândește la ceva sau are treabă sau este în călătorie sau poate că doarme și se va trezi.”

Doamne, Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Israel! Fă să se știe astăzi că Tu ești Dumnezeu în Israel,

Pe Carmel, Ilie dorea din toată inima o reînnoire a legământului din partea poporului său, o întoarcere la credința părinților lor, care să le aducă vindecare în viața personală, în familie și în țară.

Ceasul jertfei de seară. După ce preoții păgâni au eșuat cu jertfele lor, a venit rândul lui Ilie. A ales în mod deliberat momentul din zi. Trebuia să atragă atenția asupra planului de mântuire al lui Dumnezeu descoperit în serviciile de la sanctuar (compară cu Exodul 29:41). Invitația: „Apropiati-vă de mine!” (1 Regi 18:30) ne amintește de invitația adresată păcătoșilor de Mântuitorul (Matei 11:28). Părinții îndurerați de răzvrătirea sau de rătăcirea unuia dintre copii pot avea certitudinea că Dumnezeu îl urmărește cu dragoste. Sa așa cum i-a urmărit pe israeliți. Dumnezeu intervine neîncetat pentru a-i atrage la El pe cei rătăciți.

În timpul nostru, concentrarea lui Ilie asupra altarului lui Iehova își găsește echivalentul în altarul familiei, unde este înălțat Isus și harul Său mântuitor. Altarul familial este o ocazie de a vorbi cu El în rugăciune, de a vorbi despre El unii cu alții, de a primi din nou darul mântuirii Lui și de a-i da inimii noastre timp să reflecte asupra învățăturilor Lui.

Răspunsul pe care l-a cerut Ilie avea să fie semnul că Dumnezeu îi primea pe israeliți înapoi la Sine. El spune: „Pentru ca să cunoască poporul acesta că Tu ... le întorci astfel inima spre [Tine]” (1 Regi 18:37, NKJV). Noi nu ne putem întoarce singuri inima spre Dumnezeu; noi nu putem decât să răspundem harului Său, pe care ni-l dă fără plată.

Focul atotmistuitor a căzut nu asupra vinovați, ci asupra jertfei, arătând înainte spre Isus, care S-a „făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El” (2 Corinteni 5:21). Pentru că nu au răspuns la chemarea lui Dumnezeu, preoții falși au fost executați. Atunci, ploaia înviorătoare a pus capăt blestemului venit asupra țării.

În ce condiții este căminul tău „altar”? În ce mod specific poți să „rezidești altarul” din casa ta, dacă este nevoie să fie rezidit?

Pe lângă anunțul îngerului Gabriel (Luca 1:17) și confirmarea lui de către Isus ca fiind Ilie cel prezis (Matei 11:14; 17:12,13), scriitorii Evangheliei afirmă că Ioan Botezătorul a fost „solul” trimis pentru a pregăti calea Domnului (Matei 11:10; Marcu 1:2; Luca 7:27; compara cu Maleahi 3:1).

6. În ce fel a fost mesajul lui Ioan o chemare de „întoarcere a inimilor”?

Matei 3:2,8 “El zicea: „Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape.”

Faceți dar roade vrednice de pocăința voastră.” Matei 3:2, 8

14:4 “pentru că Ioan îi zicea: „Nu-ți este îngăduit s-o ai de nevastă.” Matei 14:4

“a venit Ioan care boteza în pustie, propovăduind botezul pocăinței

Marcu 1:4 spre iertarea păcatelor.” Marcu 1:4

Luca 3:3,8,9,11,13,14 Și Ioan a venit prin tot ținutul din împrejurimile Iordanului și propovăduia botezul pocăinței, pentru iertarea păcatelor, Faceți dar roade vrednice de pocăința voastră și nu vă apucați să ziceți în voi înșivă: ‘Avem pe Avraam ca tată!’ Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fiii lui Avraam.

La fel ca agricultorul care ară pământul tare ca să-l pregătească pentru a primi sămânța, Ioan a denunțat păcatul și i-a îndemnat pe păcătoși să se pocăiască. Fără o atentă cercetare de sine, fără conștientizarea stării reale în care ne aflăm, prin natura noastră, nu simțim nicio nevoie după ceva mai bun. Mesajul lui Ioan i-a întors pe oameni către sfințenia poruncilor lui Dumnezeu și către nevoia lor după neprihănirea Sa desăvârșită. Pocăința autentică este întotdeauna marcată de umilință și de rugăciune, prin care îi cerem lui Dumnezeu ajutorul pentru a ne schimba comportamentul. Expunând ipocrizia egoistă și superficialitatea celor care pretindeau că îl au ca tată pe Avraam, el a căutat să-i facă să înțeleagă semnificația mai profundă a credinței părinților lor.

7. Cum a pregătit mesajul lui Ioan calea pentru Isus?

Ioan 1:35-37 “A doua zi, Ioan stătea iarăși cu doi din ucenicii lui. Și, pe când privea pe Isus umblând, a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu!” Cei doi ucenici l-au auzit rostind aceste vorbe și au mers după Isus.” Ioan 1:35-37

3:27-30 Omul nu poate primi decât ce-i este dat din cer. Voi înșivă îmi sunteți martori că am zis: Nu sunt eu Hristosul, ci sunt trimis înaintea Lui.

Lui Ioan i-a fost descoperit că Isus era Mielul lui Dumnezeu. Când L-a prezentat pe Isus în felul acesta (Ioan 1:29,36), el, în mod literal, a întors poporul la Domnul. Andrei și un alt ucenic, evanghelistul Ioan care a scris despre ziua aceea, au plecat de lângă Ioan Botezătorul și au devenit ucenici ai lui Isus. Mesajul lui Ilie nu doar că îndreaptă atenția spre pocăință, ci îl și identifică pe Acela care mântuiește din păcat, trezește entuziasmul față de El și îi conduce pe omeni la El.

Dacă Ioan Botezătorul ar intra în casa ta, ce crezi că ți-ar spune?

Joi, 27 iunie

În zilele din urmă

Într-un anumit sens, noi, adventiștii, ne vedem în rolul lui Ioan Botezătorul. Vestitorul reformei și al pocăinței a căutat să pregătească astfel calea pentru prima venire a lui Isus; noi, ca biserică, trebuie să facem același lucru pentru a doua Sa venire.

8. Citește cu rugăciune următorul pasaj. Cum sintetizează aceste cuvinte mesajul nostru?

Luca 1:17 „Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii și pe cei neascultători, la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El.” Luca 1:17

Tatăl ceresc a întors inimile copiilor Săi către Sine, dar și către cei de alături, prin crucea lui Hristos. Mesajul lui Ilie cheamă familiile să creadă această extraordinară veste bună (2 Corinteni 5:18-21; compară cu Efeseni 2:11-18) și să se lase umplute de har, în timp ce Duhul Sfânt aduce rodul dragostei în inima lor.

Lumea are nevoie disperată de o demonstrație în ce privește angajamentul durabil și devotamentul neșovăielnic față de Dumnezeu. Prin harul lui Dumnezeu, familiile creștine pot oferi o astfel de mărturie. Totuși să nu uităm că mesajul pe care îl avem de dus lumii este și pentru noi. Până când principiile Evangheliei, de unitate, de dragoste și de sacrificiu de sine, nu se manifestă între noi și în special în familiile noastre, nu vom avea puterea de a le duce altora acest me-

saj. Cele mai elocvente predici, cele mai logice prezentări biblice nu sunt de ajuns. Lumea are nevoie să vadă manifestate în viața noastră și în viața familiei noastre pocăința, întoarcerea inimilor, dragostea și consacrarea despre care predicăm. Așa cum Ioan Botezătorul a avut o putere care a schimbat vieți și care i-a făcut predicarea eficientă, și noi avem aceeași putere prin harul lui Dumnezeu, dar numai în măsura în care suntem dispuși să colaborăm cu El.

Prin Isus, noi facem parte din familia cerească (Efeseni 3:15). Astfel, fie că avem o familie formată dintr-un singur membru sau una mare, noi suntem chemați să fim martori pentru Dumnezeu pe care declarăm că Îl slujim și nimic nu poate face mărturia noastră mai eficientă decât a arăta lumii cum poate fi o familie, indiferent cât de mare sau de mică, prin puterea Evangheliei.

Ce poți face ca să le arăți celor apropiați (din familia ta sau din afara ei) că îi iubești și că îți pasă de ei?

Vineri, 28 iunie

Un gând de încheiere

„Mesajul nostru trebuie să fie la fel de direct ca acela al lui Ioan. El a mustrat regi pentru nelegiuirea lor. În ciuda pericolului în care se afla viața lui, el nu a îngăduit niciodată ca adevărul să-i zăbovească pe buze. Lucrarea noastră în acest veac trebuie să fie făcută cu tot atâta credincioșie.” – Comentariile Ellen G. White, *Comentariul biblic AZȘ*, vol. 4, p. 1184

STUDIUL SUPLIMENTAR:

Ellen G. White, *Profeți și regi*, cap. „Carmel”, pp. 143–154;

Hristos, Lumina lumii, cap. „Glasul care strigă în pustie”, pp. 97–108.

Biblia: 1 Samuel 10–16

1. Cu ce muncă se îndeletnicea Saul după ce fusese ales împărat?
_____
2. Despre cine a spus Samuel că era împăratul lui Israel înainte de alegerea lui Saul?
_____
3. După ce criteriu obișnuia Saul să-și recruteze oamenii de război?
_____
4. Ce alte calități avea David, pe lângă criteriul urmărit de Saul?
_____

Evanghelizare, subcapitolul „Nevoia de evangheliști”

5. Ce îndrumare a fost dată în privința timpului și a energiei folosite pentru înființarea de sanatorii, magazine alimentare și restaurante?
_____

PRIVIRE GENERALĂ

Dacă citești blestemele legământului menționate în Deuteronomul 28 sau mustările usturătoare ale profeților, de la Isaia la Maleahi, iese în evidență un anumit tipar. Totul se desfășoară cam așa:

- A. Eu, Dumnezeu, v-am salvat și v-am tratat cu bunătațe.
- B. Voi M-ați respins.
- C. După răzvrătirea voastră va urma o pustiire teribilă.
- D. În cele din urmă, vă voi ierta, vă voi mântui și vă voi restaura.

Punctul C este uneori atât de trist și de expresiv (Deuteronomul 28, Ezechiel 23), încât oricine ar face o pauză înainte de a decide să-l folosească la momentele devoționale ale familiei. Dar, dacă vei citi mai departe, se ridică o rază de speranță – speranța că profeții se vor întoarce (Maleahi 4:5), că inimile se vor întoarce (Maleahi 4:6) și că Dumnezeu va reface toate lucrurile.

Putem să aplicăm această speranță la familiile care simt că se destramă, la soțiile și soții necredincioși sau la copiii care vor să încerce și ce oferă lumea? Studiul din această săptămână ne încurajează să facem tocmai acest lucru. Că Dumnezeu va reface această planetă căzută în păcat este o făgăduință irevocabilă. Nu putem aplica această promisiune într-un mod care să submineze libertatea de alegere. Dar, dacă este cineva care poate să convingă inima omenească, Acela este Duhul lui Dumnezeu. În această speranță ne punem încrederea.

Experiența lui Ilie stă mărturie că Dumnezeu va face totul pentru a recâștiga inima poporului Său. Seceta, învierea fiului unei văduve și o confruntare impresionantă cu Baal arată că Dumnezeu nu renunță ușor la Israel (1 Regi 17:1; 17:22; 18:19).

Îți imaginezi o conversație în familie, la cină, în seara când Israel a văzut coborându-se foc din cer? Când privește la Israel, Dumnezeu vede oamenii și familiile lor. Din această perspectivă, toate încercările lui Dumnezeu de a-l atrage pe Israel înapoi la Sine sunt încercări de a ajunge la familiile care alcătuiau poporul.

Ioan Botezătorul este Ilie al Noului Testament (Matei 11:13,14). El are confirmarea din partea lui Isus că este mai mult decât un profet – fără egal între toți cei „născuți din femei” (Matei 11:11). Mesajul său și viața sa trebuiau să ne atragă atenția să-i încurajăm pe alții (și poate pe noi înșine) să se întoarcă la Domnul.

COMENTARIU

Scriptură

Viața și cuvintele lui Ioan Botezătorul oferă un material bogat pentru câteva lecții pe tema întoarcerii la Domnul, care ar putea fi aplicate la o diversitate de situații, inclusiv la cele de familie. Textele și comentariile următoare îți pot servi ca punct de plecare pentru discuțiile din cadrul grupei.

„Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape!” (Matei 3:2)

Această poruncă a lui Ioan este exact expresia folosită de Isus în lucrarea Sa (Matei 4:17). Pentru noi, astăzi, *a le porunci* oamenilor să se pocăiască ar putea suna a lipsă de tact, dar Ioan a avut succes. Oamenii veneau să fie botezați, „mărturisindu-și păcatele” (Matei 3:6). Ce a dat dinamism acestui mesaj? Faptul că ceva mareț era chiar acolo – Împărăția lui Dumnezeu. Venirea Împărăției lui Dumnezeu a constituit punctul culminant al legământului, speranța și visul fiecărui iudeu.

„Venirea Împărăției lui Dumnezeu este ceea ce am așteptat toată viața, generație după generație!” se puteau auzi oamenii spunând. Ioan și Isus au satisfăcut dorința și speranța lui Israel după Împărăția lui Dumnezeu (Luca 11:20; 17:21). Mesajul lor se aplică, în mare parte, și astăzi. Efectele schimbării pe care a început-o Isus se văd până astăzi. Duhul a fost revărsat, este la dispoziția noastră și schimbă inimi la fel ca în timpurile Noului Testament. Instaurarea deplină a Împărăției lui Hristos, la a doua Sa venire, se apropie. Tu ești pregătit? O aștepti cu bucurie?

„Pui de năpârci, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare?” (Matei 3:7)

În mod evident, porunca de a se pocăi nu a fost suficient de puternică pentru farisei și pentru saducheii (Matei 3:7). De obicei, când ne gândim la „întoarcerea inimilor” membrilor familiei și prietenilor către Domnul, ne gândim la persoane care nu sunt interesate de Dumnezeu sau care au abandonat ostentativ orice legătură cu morala creștină. Dar ce putem spune despre inimile celor care frecventează biserica și care au devenit reci și critici? Pe ei cine îi avertizează că sunt în pericol? Răspunsul este adesea: nimeni. Fariseii și saducheii erau liderii religioși care, împreună cu cei aflați în poziții respectabile, emiteau

părerii critice față de alții, dar nu tolerau același lucru din partea celorlora față de ei. De la ei, Ioan cere mai mult decât o pocăință verbală. Cuvintele sunt ieftine; acești indivizi erau maeștri ai discursurilor religioase. Imperativul lui Ioan pentru ei este cumva neclar în traducerea mai vechi: „Faceți dar roade vrednice de pocăința voastră” (Matei 3:8). Ce înseamnă, mai exact, cuvintele acestea? Înseamnă că trebuie să înlocuim jargonul nostru religios cu acțiuni (roade) care dovedesc în mod practic faptul că ne-am pocăit (că ne-am schimbat, că ne-am întors la Dumnezeu). Cuvintele, convingerile și dragostea noastră sunt confirmate ca fiind autentice prin fapte. Această manifestare exterioară a convertirii interioare este testul pe care ipocriții nu îl pot trece, dacă nu sunt transformați.

„Căci a venit Ioan nici mâncând, nici bând, și ei zic: «Are drac!» A venit Fiul omului mâncând și bând, și ei zic: «Iată un om mândăcios și băutor de vin, un prieten al vameșilor și al păcătoșilor.» Totuși înțelepciunea a fost îndreptățită din lucrările ei” (Matei 11:18,19).

Bisericele locale și nefericitele clișee și politici care se găsesc uneori în cadrul lor pot sta în calea eforturilor sincere ale unui credincios de a încuraja un prieten sau o persoană apropiată să se întoarcă la Isus. De câte ori nu s-a spus: „Cum pot să invit pe cineva la biserică, având în vedere tot ce se întâmplă între noi?” În mod incontestabil, în biserică au existat întotdeauna părerii, concepții și practici diferite care au creat tensiuni. Isus și Ioan au fost condamnați pentru că nu s-au aliniat concepțiilor și practicilor vremii, care se îndepărtaseră de învățăturile Scripturii. Stilul de viață strict al lui Ioan i-au atras eticheta de „posedat de demoni”. Cei cu care se asocia Isus, în preajma cărora era întâlnit adesea, l-au atras eticheta de unul care stă la masă cu persoanele desconsiderate de societate. Și totuși între Isus Mesia și Ioan Botezătorul a existat o totală armonie, bazată pe un profund angajament față de Dumnezeu și față de Împărăția Sa.

Acest lucru este încurajator pentru cel care se întoarce la Domnul și care reîncepe să frecventeze biserica. Oamenii dintr-o anumită biserică, deși par foarte diferiți între ei, se pot strădui să fie după voia aceluiași Dumnezeu, iar El le acceptă închinarea, așa nedesăvârșită cum este ea. Aceasta înseamnă că nu trebuie să stabilim cine are dreptate și apoi să

ne simțim obligați să ne alăturăm lui. Niciodată nu poți fi greșit când treci de partea lui Isus – cercetând toate lucrurile și păstrând ce este bun (1 Tesaloniceni 5:21). Această perspectivă nu înseamnă că toți au dreptate în ceea ce susțin. Dar cunoașterea acestei realități ar trebui să ne aducă aminte că facțiunile din interiorul bisericii nu au nicio autoritate să stabilească standardul experienței religioase individuale. Caută întotdeauna o a treia opinie între cele două extreme și amintește-ți înțeleptele cuvinte ale lui G.K. Chesterton: „Întreaga lume modernă s-a împărțit în conservatori și progresiști. Preocuparea progresiștilor este să meargă înainte, să progreseze, făcând greșeli. Preocuparea conservatorilor este să împiedice ca greșelile să fie corectate.” – *Illustrated London News*, 19 aprilie 1924

Atât Ioan, cât și Isus au avut un stil de viață spre care alții arătau acuzator pentru a discredita relația lor cu Dumnezeu. Amintește-le celor care se întorc la Domnul că, dacă oamenii din timpul lui Isus s-au purtat astfel cu Fiul lui Dumnezeu și cu cel mai mare dintre cei „născuți din femei”, și oamenii din zilele noastre s-ar putea să se poarte la fel față de ei. Adună-ți puterile și consideră că este un privilegiu să fi pus în aceeași categorie cu ei.

„Trebuie ca El să crească, iar eu să mă micșorez” (Ioan 3:30).

Ioan Botezătorul a fost primul glas profetic după patru sute de ani de la Maleahi. Prin el s-a împlinit întoarcerea lui Ilie. Ioan avea ucenici care îl numeau învățător. El a primit cea mai înaltă apreciere chiar din partea lui Mesia. Faima lui a fost reală și răspândită în tot Ierusalimul. Dar influența și popularitatea lui erau pe cale să scadă vertiginos, în contrast cu ascensiunea fulminantă a mai tânărului său văr. Răspunsul lui în fața acestei stări de lucruri a fost: „Această bucurie, care este a mea, este deplină” (Ioan 3:29). Dacă este vreo trăsătură de caracter care să merite imitată mai mult decât oricare alta, aceasta este umilința lui. A ne întoarce la Domnul și, poate, la biserica de care am aparținut cândva ar putea fi o experiență umilitoare. Dar umilința este ceva frumos. Dacă poate fi adoptată în drumul cuiva înapoi la Hristos, drumul acesta va fi cu atât mai plăcut.

APLICAȚIA

Alex i-a invitat la biserică pe câțiva foști membri și le-a urmărit reacțiile. I-a văzut stând reci și încordați în timp ce membrii bisericii le zâmbeau și vechii prieteni le urau cu căldură „bun venit”. La sfârșit, i-a întrebat pe acești oameni cum a fost experiența întoarcerii lor și ei i-au spus: „Nimeni nu a fost drăguț cu noi; toți s-au holbat la noi și atât. Probabil că ne-au judecat.” De fapt, ei proiectaseră asupra tuturor celorlalți sentimentele personale de amărăciune și de nemulțumire, în timp ce membrii bisericii făcuseră totul ca să fie prietenoși și amabili. Tocmai cultivarea acestei perspective i-a făcut să se îndepărteze de Dumnezeu și de biserică, simțindu-se îndreptățiți să facă astfel, deoarece „oamenii de la biserică se cred mai buni decât toți ceilalți”.

O, câtă nevoie este de umilința lui Ioan Botezătorul în astfel de cazuri! Un om care și-a văzut ucenicii și influența migrând către un altul. Un om a cărui cea mai mare bucurie nu stătea în a fi în centrul atenției celorlalți, ci în a-L vedea pe Domnul înălțat. Biserica este un loc de închinare. Este un loc în care să-I cântăm lui Dumnezeu, să ne rugăm lui Dumnezeu, să studiem despre Dumnezeu și să ne consacram viața lui Dumnezeu. Dacă mergem la biserică, dar ignorăm scopul pentru care mergem – dacă Îl ignorăm pe Dumnezeu – atunci eul nostru rănit Îi va lua locul.

1. Povestiți în grupă întâmplarea de mai sus. Ce fel de lucrare ar putea sau ar trebui să fie făcută înainte ca astfel de „fii răătăcitori” să intre pe ușa bisericii?

2. Invită-i pe membrii grupei să relateze experiențele pe care le-au auzit despre cineva care s-a întors în biserică. Care este tiparul care pare să se repete? Ce putem învăța de aici? Cum ne poate ajuta cunoașterea acestui tipar de comportament să avem mai mult succes în eforturile noastre de a-i aduce pe foștii membri înapoi în biserică și de a-i ajuta să rămână?